

autorius teisių turėtojo leidimo, jau gamino prekes ir jomis prekiaavo valstybėje nepažeisdamas šio dizaino gaminių, kurie buvo viešo naudojimo iki įsigaliojant direktyvą įgyvendinančioms nacionalinėms nuostatomis?

2. Ar Direktyvos 98/71/EB 17 ir 19 straipsniai turi būti aiškiami taip, kad valstybei narei numatyta galimybė savarankiškai nustatyti, kokio masto ir kokiomis sąlygomis tokia apsauga teikiama, gali apimti ir pačios apsaugos netaikymą tuo atveju, kai tretysis asmuo, neturintis šių dizaino gaminių autorius teisių turėtojo leidimo, jau gamino prekes ir jomis prekiaavo valstybėje nepažeisdamas šio dizaino gaminių, arba toks netaikymas nustatytas atsižvelgiant į ankstesnę naudojimą?

(¹) OL L 289, p. 28; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t., p. 120.

2010 m. balandžio 26 d. *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. vasario 9 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-340/07 *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE prieš Europos Komisiją*

(Byla C-200/10 P)

(2010/C 179/35)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*, atstovaujama N. Korogiannakis

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, priteisti iš Komisijos atlyginti apeliantės žalą, patirtą neįvykdžius sutartinių įsipareigojimų pagal EDC-53007 EEBO/27873 sutartį, susijusią su projektu „e-Content Exposure and business Opportunities“ ir priteisti iš Komisijos apeliantės teisinio atstovavimo bei kitas

išlaidas, patirtas dėl pradinės procedūros, net jeigu šis apeliacinis skundas bus atmestas, o taip pat su šiuo apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas, jeigu šis apeliacinis skundas bus patenkintas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas nepakankamai aiškiai pateikė motyvus, dėl kurių atmetė apeliantės argumentus.

Ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą netinkamai aiškindamas sutarties 7 straipsnio 6 punktą, kuriame minima sutarties šalių pareiga imtis tinkamų veiksmų sustabdyti ar sumažinti skiriamas lėšas gavus Komisijos laišką, kuriuo joms pranešama apie sutarties pasibaigimą.

2010 m. balandžio 28 d. *Enercon GmbH* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-472/07 *Enercon GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)*

(Byla C-204/10 P)

(2010/C 179/36)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Enercon GmbH*, atstovaujama baristerio J. Mellor, *Recht-sanwalt R. Böhm*,

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), *Hasbro Inc.*

Apeliantės reikalavimai

— Patenkinti apeliacinį skundą, pateiktą dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo, ir jį panaikinti, panaikinti ketvirtojos apeliacinės tarybos sprendimą ir, prireikus, protestų skyriaus sprendimą.

— (Prireikus) grąžinti bylą Vidaus rinkos derinimo tarnybai, kad ji iš naujo išnagrinėtų klausimus, dėl kurių pareikštas protestas.

— Priteisti iš įstojusios į bylą šalies ir Vidaus rinkos derinimo tarnybos su šiuo apeliaciniu procesu susijusias išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas nepripažino, jog apeliacinės tarybos sprendime, pagrįstame neteisėtu protestų skyriaus sprendimu, buvo padaryta klaidų. Konkrečiai kalbant, buvo visiškai nepripažinta tai, kad a) sprendimas *Medion* ⁽¹⁾ buvo susijęs su išimtinė situacija, kai buvo atmesta įprasta taisyklė, pagal kurią vidutiniam vartotojui prekių ženklas paprastai padaro bendrą įspūdį, nors b) šioje byloje nėra aplinkybių, kurių pakaktų pateisinti tokį išimtinį požiūrį. Šiuo atveju joks ankstesnio prekių ženklo elementas nevaizduo „nepriklausomo atskiriančio vaidmens“.

Be to, apeliantė teigia, kad per pirmąjį panašumo vertinimo etapą klaidingai pritaikius *Medion* tipo principą buvo neteisingai įvertinta bendra supainiojimo rizika.

⁽¹⁾ OL C 106, 2004 4 30, p. 31.

2010 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-206/10)

(2010/C 179/37)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama V. Kreuzschitz

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, jog nustačiusi, kad išmokos akliams ir neigaliams, įskaitant ir kurčiuosius (išmoka akliams arba žemių skiriama išmoka akliams, pašalpa akliams arba žemių skiriama pašalpa akliams, slaugos išmoka arba pagalba akliams ir kurtiesiems, išmoka akliams ir kurtiesiems ir t. t.), pagal žemių teisės aktus yra suteikiamos asmenims, kurių atžvilgiu Vokietijos Federacinė Respublika yra kompe-

tentinga valstybė narė, taikant sąlygą, kad gavėjai privalo turėti gyvenamąją vietą arba nuolatinę gyvenamąją vietą atitinkamoje federalinėje žemėje, Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi nacionalinės teisės aktais, neįvykdė įsipareigojimų pagal 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalį ir pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punktą kartu su III antraštinės dalies 1 skyriumi (Liga ir motinystė).

— Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys susijęs su Vokietijos žemių teisės aktu, pagal kuriuos išmokos akliams ir neigaliams suteikiamos taikant sąlygą, kad gavėjai privalo turėti gyvenamąją vietą arba nuolatinę gyvenamąją vietą atitinkamoje federalinėje žemėje, nesuderinamumu su Reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamentu (EEB) Nr. 1612/68.

Remiantis judėjimo laisve Reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 siekiama koordinuoti nacionalinius socialinės apsaugos teisės aktus, laikantis EB sutarties 42 straipsnio (dabar SESV 48 straipsnis) tikslų. Pagal reglamento 4 straipsnio 2b dalį šis reglamentas netaikomas valstybės narės teisės aktų nuostatoms dėl specialių neįmokinių išmokų, nurodytoms II priedo III skirsnyje, kurios galioja tik jos teritorijos daliai. Nagrinėjamos Vokietijos išmokos yra išvardytos kaip specialios išmokos reglamento II priedo III skirsnyje.

Neatsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad vien įtraukti išmoką į Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 II priedo sąrašą nepakanka, kad išmoka kaip „speciali neįmokinė išmoka“ nepatektų į reglamento taikymo sritį. Reglamento 4 straipsnio 2b dalis kaip leidžianti nukrypti nuostata turi būti aiškinami siaurai: ji gali būti taikoma tik išmokoms, kurios tenkina šioje nuostatoje išvardytas kumuliacines sąlygas. Todėl ši nuostata apima tik išmokas, kurios yra ir specialios, ir neįmokinės, kurios nurodytos reglamento II priedo III skirsnyje ir nustatytos teisės aktuose, kurie galioja tik valstybės narės teritorijos daliai.

Tačiau nagrinėjamos išmokos, nustatytos žemių teisės aktuose, netenkina visų šių sąlygų: jos turi būti kvalifikuojamos ne kaip „specialios neįmokinės išmokos“, o kaip „išmokos ligos atveju“ dėl šių priežasčių.